

Nr 52.

Av herr Holmgren, om uppflyttning i högre löneklass av tre förrådsförvaltare vid flygvapnet.

När vid flygvapnets uppsättande den 1 juli 1926 underofficerare överfördes från armén och marinen till flygvapnet, utnämndes till förrådsförvaltare vid flygvapnet bland annat fanjunkaren i fortifikationen A. E. Andersson, som förut tjänstgjort vid arméns flygkompani å Malmslätt och 2 underofficerare av 2. graden vid flottan J. O. Nilsson och S. J. Olsson, vilka dessförinnan tjänstgjort vid marinens flygväsende. Dessa utnämningar medförde i enlighet med bestämmelserna i det militära avlöningsreglementet, lönplan U. O., uppflyttning från 2. lönegradens högsta löneklass till 4. lönegradens närmast högre löneklass. 3. lönegraden, som gäller för fanjunkare och flaggunderofficerare, överhoppades sålunda. Då 2. lönegradens högsta löneklass är densamma som 4. lönegradens lägsta löneklass, så medförde utnämningarna i dessa fall uppflyttning till närmast högre löneklass än den, som nyssnämnda underofficerare innehade före utnämningen.

Samtidigt med denna utnämning befordrades två sergenter vid fortifikationen till fanjunkare vid flygvapnet och uppflyttades i samband härmed från 2. lönegradens högsta löneklass — samma som förstnämnda underofficerare tillhörde — till 3. lönegradens närmast högre löneklass.

När underofficersstaten vid flygvapnet ökades 1 juli 1929 och samma datum år 1930, blevo jämväl de två sistnämnda underofficerarna befordrade till förrådsförvaltare och därvid även enligt gällande lönelement uppflyttade till närmast högre löneklass i 4. lönegraden än den de innehade i 3. lönegraden före sin sista befordran. De erhöilo sålunda ytterligare lönetillägg av en löneklass.

De förstnämnda underofficerarna, som direkt befordrats från sergeant eller underofficer av 2. graden till förrådsförvaltare, blevo sålunda i löneavseende förbigångna av de två sistnämnda underofficerarne, som resp. tre och fyra år senare erhållit motsvarande befordran.

Det är uppenbart, att vid flygvapnets uppsättande de tre skickligaste och mest förtjänte av de disponibla underofficerarna utnämndes till förrådsförvaltare och de därnäst förtjänte blevo utnämnda till fanjunkare.

Den tidiga befordran till förrådsförvaltare, som kommit de tre underofficerarna till del, kommer sålunda att föranleda, att de bägge yngre förrådsförvaltarna komma att uppnå högsta underofficerslönen åtskilliga år före de tre förstnämnda, oaktat de två blevo befordrade till förrådsförvaltare 3 resp. 4 år senare.

Vid utarbetandet av avlöningsreglementet torde säkerligen ett fall som ovannämnda icke hava förutsetts, liksom vid utnämningen den 1 juli 1926.

Bihang till riksdagens protokoll 1932. 4 saml. 17 häft. (Nr 52—55.)

av de tre vederbörande myndighet icke beräknat konsekvenserna av en direkt befordran från sergeant eller underofficer av 2. graden till förrådsförvaltare. Hade konsekvensen stått kvar för vederbörande, hade saken lätt kunnat laggas tillrätta genom att först utnämna ifrågavarande underofficerare till fanjunkare och därefter till förrådsförvaltare.

På grund av vad ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen ville besluta, att förrådsförvaltarna vid flygvapnet A. E. Andersson, J. O. Nilsson och S. J. Olsson måtte retroaktivt tillerkännas lön i löneklass närmast högre än den de nu inneha jämte därå belöpande dyrtidstillägg räknat från och med den 1 juli 1926.

Stockholm den 19 januari 1932.

Bj. Holmgren.
